

Handläggare
Anette Jansson
Telefon: 50828820

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden
2015-09-22 p.

Remiss om Remiss av betänkande En ny regional planering – ökad samordning och bättre bostadsförsörjning (SOU 2015:59)

Remiss från kommunstyrelsen dnr 100-1167/2015

Förvaltningens förslag till beslut

1. Överlämna tjänsteutlåtandet som svar på remissen.
2. Justera beslutet omedelbart.

Gunnar Söderholm
Förvaltningschef

Per Enarsson
Enhetschef

Bakgrund

Näringsdepartementet har skickat betänkande: *En ny regional planering – ökad samordning och bättre bostadsförsörjning (SOU 2015:59)* på remiss till Stockholms stad. Kommunstyrelsen har i sin tur remitterat förslaget till bland annat miljö- och hälsoskyddsnämnden för yttrande senast den 28 september 2015.

Kommittén lämnar tre huvudförslag:

- Krav på ökad samordning mellan ett antal utpekade planeringslag (regional planering för transportinfrastruktur, tillväxt och kollektivtrafik samt kommunernas planering för bostadsförsörjning)
- En regional fysisk planering
- En nationell strategi för fysisk planering och bostadsförsörjning

lag innehåller bestämmelser om fysisk planering av regional och mellankommunal betydelse inom länen. Bestämmelserna syftar till att övergripande skapa långsiktiga förutsättningar för en socialt, miljömässigt och ekonomiskt hållbar utveckling.

Påverkan av föreslagen lag om regional fysisk planering på Stockholms län, som har längst erfarenhet av regionplanering, bedöms av kommittén överlag som små. Skillnaderna i uppgifter rör sig primärt om bostadsförsörjningsuppgiften, där ansvaret för vissa frågor flyttas från länsstyrelsen till landstinget. Bland annat gäller detta ansvaret för att lämna kommunerna i länet råd, information och underlag för deras planering av bostadsförsörjningen, samt att uppmärksamma kommunerna på behovet av samordning mellan kommuner i frågor om bostadsförsörjning och verka för att sådan samordning kommer till stånd. Detta bedöms bli tydligare för landstinget och bostadsförsörjningen bedöms därmed kunna få en högre prioritet i planeringsarbetet.

Betänkandet i sin helhet finns att läsa på <http://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2015/06/en-ny-regional-planering--okad-samordning-och-battre-bostadsforsorjning-sou-201559/>

Förvaltningens synpunkter och förslag

Miljöförvaltningen bedömer att förslagen inte kommer att innebära några omedelbara större förändringar inom miljö- och hälsoskyddsnämndens ansvarsområde. Förvaltningen föreslår därför att remissen tillstyrks. Förvaltningen är emellertid av principiella skäl tveksam till förslaget.

Det finns en fördel med att länsstyrelsen har ett ansvar för bostadsförsörjningen eftersom man också har att pröva detaljplaner m m. Kunskap och ansvar för byggandet av nya bostäder torde underlätta de avvägningar som ofta krävs i plansammanhang utifrån såväl Plan- och bygglagen som miljöbalken.

Det andra skälet till förvaltningens tveksamhet är – även om det inte föreslås – att landstinget tilldelas en slags överordnad ställning till kommunerna. Även om det en nu endast är fråga om råd och vägledning har det inte visats huruvida förslaget kan påverka den kommunala självstyrelsen när det gäller bostadsförsörjning. Det kan nog i och för sig vara motiverat med påtryckningar på kommuner som inte tar sitt ansvar för bostadsbyggandet, men det måste ske på annat sätt. Särskilt inom Stockholms län finns en obalans mellan kommunerna som gör att landstinget inte är lämpad för någon som helst överordnad – låt vara symbolisk – roll.

Stockholms kommun utgör knappt 45 % av invånarna, och den kommun som är den näst största kommunen i länet är bara en dryg tiondel av Stockholms stads storlek och därtill helt annorlunda till sin karaktär. Det är otänkbart att Stockholms kommun skulle kunna diktera hur andra kommuner skall göra, men det är lika otänkbart att en samling andra kommuner skulle kunna diktera var och hur och när Stockholms stad skall bygga bostäder.

Det vore därför olyckligt om förslaget skulle innebära att landstinget fick eller självsvåldigt tog en överordnad roll över länets kommuner.

Ett samlat ansvar för bostadsförsörjning måste ske på annat sätt, lämpligen på obligationsrättslig grund. Genom överenskommelser mellan kommunerna och mellan kommuner och staten. Sverigeförhandlingen där bidrag till infrastrukturinvesteringar kräver att kommunen åtar sig att öka bostadsbyggandet är ett bra exempel.

Det är emellertid ytterst en politisk fråga hur staden vill att ansvaret för bostadsförsörjningen skall utformas. Förvaltningen överlämnar därför till nämnden och kommunstyrelsen att närmare precisera stadens inställning härvidlag.

SLUT